

La nissaga de Lawrence d'Aràbia

Tim Spicer és un heroi o un indesitjable? La biografia del fundador d'AEGIS Defence Services prova que en afers militars, privats o nacionals, no n'hi ha un pam de net. Sobretot quan cobres 10 milions de lliures l'any.

Han estat quinze anys de pur vertigen. Entre 1992 i 1994, Tim Spicer era el comandant superior del primer batalló de la Guàrdia Escocesa. La unitat va ser desplegada en operacions a Belfast Oest, a Irlanda del Nord, precisament el seu primer any a càrrec del batalló. Durant la ronda del dia 4 de setembre, els oficials James Fisher i Mark Right van prendre part en un tiroteig en què Peter McBride resultà mort. Els soldats va ser portats a judici, declarats culpables i empresonats, però foren alliberats sota la llicència obtinguda amb l'acord de Divendres Sant. El consell de l'exèrcit britànic va decidir de restituir-los al seu cos armat.

Al llarg del procés, Spicer va donar suport i presentà evidència a favor seu, com és el deure de qualsevol alt oficial envers els seus subordinats. Les circumstàncies en què va passar l'accident van motivar-ne la politització, i tant Spicer com alguns altres membres de les forces armades han opinat, passat el temps, que el judici fou objecte d'una gran pressió externa.

Tim Spicer va ser condecorat pels seus serveis a Irlanda del Nord amb la medalla d'Oficial de l'Ordre de l'Imperi Britànic. Va abandonar l'exèrcit el 1995.

Entre 1996 i 1999, va ser cap executiu de Sandline International, una companyia militar privada que oferia "forces especials de reacció urgent en suport de governs legítims". El primer contracte vingué de Papua Nova Guinea, per a la protecció de les mines de carbó de Bougainville, també una de les regions més rebels a les autoritats. Quan un sector de l'exèrcit va fer un colp d'estat amb èxit aquell any, Spicer mateix va ser arrestat i els 36 milions

de dòlars de l'acord comercial foren retinguts per la nova administració del país. El judici al Tribunal d'Arbitri Internacional va deixar Spicer en llibertat i el govern de Papua va tornar els diners a l'empresa.

Tanmateix, dos anys després, Sandline va trobar-se enmig d'un altre conflicte internacional, aquesta vegada més complex. La firma de Spicer va facilitar 30 tones d'armament lleuger i pesant al president de Sierra Leone a l'exili, Ahmed Trejan Kabbah, fent

el sord a l'embargament que havien decretat les Nacions Unides.

Les dues investigacions oficials del govern britànic i l'informe legal de les Nacions Unides mai no van acusar Sandline ni Tim Spicer de cap ofensa. Tim Spicer va declarar que, tot i ésser el seu CEO, no pertanyia als accionistes ni era propietari de l'empresa.

Spicer va abandonar Sandline el 1999 i la firma va acabar les activitats l'any 2005. El 2001, Tim Spicer va fundar Crisis & Risk Management, rebatejada més tard amb el nom de Strategic Consultancy International, que aviat esdevingué Trident Maritime, dedicada a combatre la pirateria. Finalment, el 2002, Spicer creà AEGIS Defence Services.

I fins ací, la versió oficial.

Tim de l'Iraq. 55 quilòmetres al sud-oest de Londres s'obre el comtat de

Mercenaris d'AEGIS patrullant a l'Iraq.

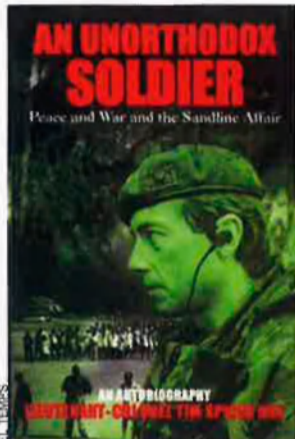
Hampshire. És un dels escassos focus d'atracció turística d'Anglaterra, amb estacions marítimes com la de Portsmouth, el Museu del Motor –poca broma, al país de la primera revolució industrial– i un parell de parcs nacionals. Jane Austen i Charles Dickens hi van néixer. Que Ian McEwan, un dels escriptors britànics contemporanis més celebrats siga fill d'Aldershot, una petita ciutat a l'extrem nord de Hampshire, no passa de ser un signe de continuïtat, doncs.

Alhora, però, és una grata sorpresa. L'any 1851, hi havia a Aldershot 815 habitants. El 1856, la xifra superava els 10.000. Entre aquests dos recomptes, l'exèrcit decidí d'establir-hi el principal camp d'instrucció de maniobres –el 1854–, que va convertir la vila en allò que avui popularment és conegut pel *cor militar de la Gran Bretanya*. Ací va néixer Tim Spicer un segle després, el 1952, fill i nét de soldats, alumne de l'acadèmia militar de Sandhurst, membre del cos de la Guàrdia Escocesa, veterà de la guerra de les Illes Malvines, veterà de Bòsnia sota ordres de l'Organització de les Nacions Unides, i ex-tinent coronel de servei a Irlanda del Nord.

El full de serveis de Spicer no és pas tan respectable, tanmateix, en els reports que n'han recollit diverses organitzacions pro-Drets Humans, com ara la irlandesa Pat Finucane Centre, o l'investigador William Bowles i el periodista australià Robert Burton.

Les dades de l'afer McBride donen un altre aspecte a la lleialtat del tinent coronel Spicer. Perquè aquell jove nord-irlandès, que no figurava en cap llista de recerca ni tan sols de la policia local, ni anava armat, va ser abatut a trets per l'esquena sense cap motiu. Els soldats que li van disparar, van ser sentenciats per "assassinat". Spicer, no obstant això, va reclamar-ne la tornada en actiu fins i tot abans que el procés s'haguera iniciat. Va manifestar que "no havien comès cap error" i que "mai no havien d'haver estat detinguts." Va dir que "quan un cau del cavall, ha de tornar a pujar-hi sense girar la mirada cap endarrere".

Dos anys més tard surt a la llum Sandline, amb el suport de Simon Mann i Tony Buckingham, propietaris des de 1990 de la consultoria

Tim Spicer, a la imatge inferior, és el cap d'AEGIS Defence Services. Entre més coses, ha escrit el llibre *An unorthodox soldier* ('Un soldat gens ortodox').

Executives Outcome (alguns analistes asseguren que AEGIS no és més que l'evolució d'aquesta firma, amb canvis de noms i d'accionariat). Buckingham ha estat acusat repetidament per Amnistia Internacional de fer servir ex-militars de les forces de la policia del règim de l'apartheid a Sud-àfrica i d'atacar la població civil a Angola, el Congo, Kenya, Uganda, Malawi i Moçambic en defensa dels interessos de grans corporacions multinacionals del petroli i els diamants –Texaco,

L'empresa Sandline va lliurar 30 tones d'armament al president de Sierra Leone a l'exili

Chevron, De Beers. Quant a Mann, a hores d'ara jau en un llit a la presó des que fou arrestat a Harare, Zimbabwe, quan lliurava armament a un petit regiment de mercenaris i rebels amb la pretensió d'abatre el govern de Guinea Equatorial: per cert, Guinea Equatorial té més capacitat de producció de petroli que l'Aràbia Saudita. L'oficina de premsa d'AEGIS diu que "Tim Spicer no tenia cap coneixement sobre l'intent de colp d'estat, fet acceptat pel govern del Regne Unit i confirmat pels advocats de l'administració de Guinea Equatorial. És, si més no, una especulació que hi haja cap nexa entre les activitats de Simon Mann i Tim Spicer [o entre] AEGIS i l'extinta Sandline."

Spicer conserva més amistats. Tony Hunter era brigadier general de l'exèrcit quan va trobar-se amb Spicer a Bòsnia. Per casualitat, l'any 2004, quan AEGIS va rebre el supercontracte de mans del Departament de Defensa dels Estats Units, Hunter era cap de l'oficina de gestió de seguretat de l'Autoritat Provisional a l'Iraq, nomenat per les forces de la coalició. Aquesta és l'oficina a través de la qual s'introdueix al Congrés la idea que cal engegar un programa de coordinació de les diverses companyies militars privades sobre el terreny. James Ellens, mà dreta de Hunter, és membre del consell executiu d'AEGIS.

Spicer té ara a AEGIS un sou de 15 milions d'euros l'any i condueix un elegant Aston Martin: sí, córrer món és una bona cosa.

Victorià Jiménez
Londres